

A Szciantológia vallás tantételei

Bár a Szciantológia a keleti vallásokból merített, ám nyugaton született, és hittételei a huszadik század közepének technológiai nyelvén vannak megfogalmazva.

A Szciantológia e spirituális fogalmakat egy pontos és működőképes technológiával egészíti ki, amelyekkel e fogalmak az életre alkalmazhatók.

A Szciantológia vallási tantételei néhány alapvető igazságot fogalmaznak meg. Az elsődleges közöttük az, hogy az ember szellemi lény, akinek létezése túlnyúlik egyetlen életen, s aki rendes körülmények között a neki tulajdonított képességeket messze meghaladó képességekkel

rendelkezik. Nemcsak arra képes, hogy megoldja a saját problémáit, valamint elérje céljait és a tartós boldogságot, hanem arra is, hogy a szellemi tudatosság korábban nem is álmot új állapotába kerüljön.

A Szciantológia nézete szerint az ember alapvetően jó, és lelki üdvözülése sa-

DIANETIKA

ját magától, a társaival való kapcsolatától, s az univerzummal való testvérisége megvalósításától függ. Ebben az összefüggésben a Szcientológia a szó legmélyebb értelmében vallásos filozófia, mivel nem kevesebbel, mint az ember természetes lelki önmaga – azaz képességei, tudatossága és saját halhatatlansága bizonyosságának – teljes rehabilitálásával foglalkozik.

A nagyobb küzdőteret tekintve pedig a Szcientológia az egyén lelki üdvözülésén keresztül a civilizáció alapvető átalakítására törekszik: „Egy civilizáció, amelyben nincs örültség, ahol nincsenek bűnözők, és ahol nincs háború, ahol a tehetség virágozhat, a tisztességes emberek jogai megadatnak, és ahol az ember szabadon szárnyalhat egyre magasabbra.”

Ilyen vagy olyan formában minden nagy vallás kifejezte a szellemi szabadság iránti reményt – egy olyan állapotét, amely mentes az anyagi korlátoktól és a szenvedéstől. A Szcientológia a szellemi cél elérésének igen gyakorlatias megközelítését ajánlja. Erről L. Ron Hubbard a következőket írta: „Megszámlálhatatlan emberöltőn keresztül a vallás célja az emberi lélek üdvözülése volt. Az ember számos gyakorlattal próbált rátalálni az üdvözüléshez vezető útra. Elpusztíthatatlanul élt benne a remény, hogy egyszer valahogyan szabad lesz.” L. Ron Hubbard így folytatja: „És most, a fájdalom és szenvedés annyi évszázada után, a szörnyűséges háborúkat és katasztrófákat követően a remény még mindig él – s a reménnyel együtt a beteljesedés.”

A szabadság reménye tehát ősrégi. Az új az, amit a Szcientológia e szabadság megteremtése érdekében véghezvisz. Továbbá azok a technológiák is újak, amelyekkel az ember képes ezt az új létállapotot létrehozni. Az alábbi hittételek szemléltetik, hogy a Szcientológia hogyan illeszkedik a világ vallási és szellemi hagyományaihoz.

L. Ron Hubbard útja a Szcientológia Egyház megalapításáig bizonyos felfedezésekkel kezdődött, amelyeket az emberi természet kutatása során tett. Felfedezéseit 1948-ban „Dianetika” címen tette közzé, amely annyit jelent, hogy a „lelken keresztül”, vagy amit a lélek tesz a testtel.

A Dianetikával L. Ron Hubbard az elme korábban ismeretlen és ártalmas részét fedezte fel, amely a veszteség, a fájdalom és az öntudatlanság felvételeit tartalmazza mentális képek formájában. A lelki megrázkódtatások ezen eseményei – más egyéb élettapasztalatokkal együtt – egymást követő sorrendben kerülnek feljegyzésre a Szcientológia által időnyomnak nevezett dolgon. Az ezen időnyomon rögzített fájdalmas események a személy tudatossági szintje alatt helyezkednek el, és együttesen felhalmozódva létrehozzák az úgynevezett reaktív elmét, amely az összes szenvedés, nemkívánatos félelem, érzélem, fájdalom és pszichoszomatikus betegség forrása – szemben az analitikus elmével, amely az elme gondolkodó, adatokat megfigyelő és feljegyző, valamint problémamegoldó része.

A Dianetika a korábban ismeretlen lelki megrázkódtatások felfedésével, és az egyénre gyakorolt káros hatásainak törlésével módszert biztosított a reaktív elme kezeléséhez. Ennek végeredményeként az egyén a lelki tudatosság új állapotába jut, amelyet Clearnek nevezünk. Ekkor az egyén alapvető és sarkalatos szellemisége, személyisége, művészi adottsága, személyes ereje és egyéni jelleme, a benne rejlő jószág és tisztesség helyreáll.

Habár a Clear megfelel a buddhizmusban Bodhinak vagy megvilágosodottnak nevezett tudatossági állapotnak, a Clear a lelki tudatosság olyan állandó szintjét képviseli, amely a Dianetika és a Szcientológia előtt elérhetetlen volt.

Az ember három részből áll: Egy testből, egy elméből, valamint magából az egyénből – a szellemi lényből, azaz a thetánból.

A THETÁN

Mindazok ellenére, amit a Dianetika már megoldott, a szellemi lény valós természetét továbbra is ismeretlen maradt, noha már a kezdetektől látszott, hogy ezt a kérdést egy nap meg kell válaszolni. A Dianetikából a Szciantológiába való áttörés 1951 őszén következett be, azt követően, hogy L. Ron Hubbard megfigyelt sok, a Dianetikát gyakorló embert, s egy mélyen lelki természetű, általános érvényű tapasztalatra és jelenségre bukkant – ez pedig az elmúlt évek

tapasztalataival való kapcsolat. Az összes ide vonatkozó kísérleti adat gondos áttanulmányozása után L. Ron Hubbard megtalálta a választ: az embert félrevezette az a gondolat, hogy lelke van. Gyakorlatilag az ember maga a szellemi lény, akinek elméje és teste van. A lélek a forrása mindannak, ami a világon jó, tisztességes és teremtő: ez a lény önmaga. Ezzel a felfedezéssel – mivel határozottan átlépett egy hagyományosan a valláshoz tartozó területre, az emberi lélek birodalmába – L. Ron Hubbard megalapította a Szciantológia vallást.

A Szcientológiának az axiómákban és a Faktorokban kifejezésre jutó álláspontja szerint ha volt egy „szikra”, amely a kémiai anyagok első ősi keverékét életre keltette, az nem a MEST elektromos energiája volt, ami értelmetlenül némi „szerencsét hozó” feszültséget adott abhoz, hanem a MEST megteremtésének és megbódításának alapvető lépését megtevő théta akaratos, szellemi alkotórésze.

Az emberi lélek létezésének szinte az összes vallás és kultúra tudatában volt, mint azok egyetemes alkotóeleme. Ugyanakkor mindegyikük másképpen határozta meg az ember szellemi lényegét. Az olyan kifejezéseket, mint „szellem” és „lélek”, az évszázadok különböző jelentésekkel terhelték meg. Új kifejezésre volt szükség. L. Ron Hubbard átvette a görög théta (Θ) betűt, amelyhez 1950-ben a transzcendens „életerő” kifejezését rendelte. Egy „n” betűvel kiegészülve a „thetán” szó így már az „életerő” egyéni egységét – a szellemi lényt – jelenti, aki maga a személy.

THÉTA ÉS MEST

Általánosabb értelemben a théta kifejezés azt az életerőt jelenti, amely az összes élő dolgot mozgatja. Ez az életerő nem része az anyagnak, energiának, térnek és időnek (és a Szcientológiában ezen szavak angol megfelelőinek kezdőbetűiből alkotott „MEST” szóval jelölt) fizikai univerzumnak, de hatást gyakorol arra. A Szcientológia alapvető igazságok sorozatára épül, melyeket axiómáknak nevezünk. Ezek meghatározzák a théta és a MEST mibenlétét, és leírják, hogy e kettő

A Szcientológia vallás tantételei

kölcsönhatása hogyan hozza létre az élet általunk ismert formáit. Az axiómák a Szcientológia vallás hittételeinek alapvető elemeit tartalmazzák. (Lásd: 1. sz. függelék)

Az először 1954-ben megjelent *A Szcientológia Axiómák* tantételi megalapozásként a thétát úgy határozzák meg, mint „életerőt”, melynek nincs tömege, hullámhossza, valamint térbeli és időbeli elhelyezkedése. Képes hatni a környezetére, megváltoztatni azt, és képes elérni a teljes tudást.

TEREMTÉS

A Szcientológia szerint e nem anyagi jellegű élet-statikum tevékenysége, és a kinetikus fizikai univerzummal való játék eredményezi az élet megnyilvánulásait. Az összes élő organizmus a théta által megelevenített, térben és időben létező anyagból és energiából áll.

Így hát egy Szcientológus számára az élet nem esetleges, s nem is céltalan. A teremtést és evolúciót érintő kérdésekre pedig a válasz szintén megtalálható a Szcientológiában. A materialisták megkísérelték az életet spontán véletlenként, az evolúciót pedig a „természetes kiválasztódás” véletlenszerű folyamatként magyarázni. Ezek az elméletek azonban soha nem zárták ki azt, hogy bizonyos tényezők csupán felhasználják az olyan folyamatokat, mint az evolúció.

A világ vallásainak többsége kinyilvánít valamilyen véleményt a világ teremtéséről. Néhány vallási hagyomány, mint például a hinduizmus és a buddhizmus az univerzumot – ahogyan azt érzékeljük – alapvetően öröknek tekintik, kezdet és vég nélkülinek az idő áramában. A Biblia első könyvei beszámolnak az univerzum teremtéséről, amelyet néhány keresztény tantétel allegorikusnak tart, néhány másik pedig a valóság kifejeződéseként kezel. Más vallási hagyományok eltérő állásponttal

rendelkeznek, de mindegyik megkísérel magyarázatot adni a végső kérdésre, hogy honnan jöttünk, s hogy ez miként történt. A Szcientológiában az álláspont a théta által teremtett MEST elméletéből következik: gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy az univerzum teremtése elidegeníthetetlen részét képezi az elméletnek. A théta eredetének és a fizikai univerzum teremtésének magyarázatát a Szcientológiában *A Faktorok* adja meg, amelyeket L. Ron Hubbard 1953-ban írt. (Lásd: 1. sz. függelék)

A Szcientológiának az Axiómákban és *A Faktorok*ban kifejezésre jutó álláspontja szerint ha volt egy „szikra”, amely a kémiai anyagok első ősi keverékét életre keltette, az nem a MEST elektromos energiája volt, ami – értelmetlenül – némi „szerencsét hozó” feszültséget adott ahhoz, hanem a MEST megteremtéséhez és meghódításához az alapvető lépést megtevő théta akaratlagos, szellemi alkotórésze.

S ahogyan a théta és a MEST egyesüléséből létrejön az élet, szétválásuk hasonlóképpen egyet jelent az organizmus halálával. Az emberi test, mint minden életforma, a születés, növekedés, túlélés, és végül a halál körforgását végzi. Ugyanakkor a thétán – az egyéni jelleget öltött életenergia-egység, aki maga a személy – nem része az anyag, energia, tér és idő alkotta univerzumnak, így tehát a test halálával nem szűnik meg létezni. Halhatatlan.

Ahogyan azt L. Ron Hubbard megfigyelte: „A Szcientológus, már mielőtt nagyon messzire jutna, kezdi felfogni az univerzum természetét. Felismeri, hogy ez az egész nemcsak úgy spontán módon, egy tudományos tételből pattant ki, s ráébred arra is, hogy valahol lennie kell egy alkotónak is, aki mindezt létrehozta. És csodálatos módon felismeri ebben a saját szerepét.”

A Szcientológia vallás tantételei

A MEST SZELLEMI CSAPDÁJA

Életformák létrehozása és megelevenítése – ezek azon folyamat részei, amellyel a theta teljesíti célkitűzését – azaz a MEST meghódítását – a fizikai univerzumban. Ezt néhány vallás a rend és a káosz közötti konfliktusként fejezi ki. Ezt a célkitűzést az a tény tette szükségessé, hogy a fizikai univerzum – a MEST – hajlamos akadályozni a thetánt, és képes a valódi szellemi természetével ellentétes tettekre készíteni.

Noha a Szcientológusok szerint a halhatatlan thetán természetéből fakadóan jó, azt is kijelentik, hogy elvesztette szellemi identitását, és természetes képességének csupán kis töredékét használva működik. A szellemi identitás elvesztése az, ami boldogtalanná teszi az embereket, és ami ésszerűtlen és gonosz cselekvésekre készíteti őket még akkor is, ha belső lényegüket tekintve jók, és magas etikai szinttel rendelkeznek.

A „tökéletesből való kizuhanás” nem a Sátán közreműködésének vagy az ember természetes gonosz ösztöneinek eredménye, ahogyan azt a zsidó–keresztény–moszlim vallási hittudományok vélik. A Szcientológia sokkal inkább azt állítja, hogy ezt a zuhanást a thetán saját tapasztalatai okozzák, legyenek azok jelen vagy múlt életiek. Ahogy az idők során felgyülemlenek ezek a tapasztalatok, a thetánt az anyagi világ csapdájába juttatják.

A Szcientológiának a III. fejezetben ismertetett központi vallásgyakorlatán keresztül a thetán képessé válik arra, hogy kiszabadítsa magát a csapdából. Ez megfelel más vallások üdvözülésként ismert fogalmának.

ÜDVÖZÜLÉS

A Szcientológia szellemi üdvözüléshez vezető útja eltér a zsidó–keresztény hagyomány vallásai által mutatott úttól. Ezt az eltérést részben L. Ron Hubbard azon felfedezése okozza, hogy a thetán halhatatlan, és elkülönül az elmétől és a testtől. Ez a tény a Szcientológiát sok tekintetben sokkal inkább a keleti vallási gondolkodás

hagyományaival állítja párhuzamba, beleértve ezek üdvözüléseméletét is.

A zsidók és a keresztények úgy hiszik, hogy a lélek csak egyszer él, s a keresztények hisznek abban is, hogy a halálkor a lélek, mint szellemi test, a mennyországba vagy a pokolba jut. A buddhistákhoz és hindukhoz, sőt néhány korai keresztényhez hasonlóan a Szcientológusok úgy hiszik, hogy a thetán több testet is felölt a fizikai univerzummal való ismételt érintkezése során.

Továbbá a Szcientológusok azt tartják, hogy a thetán, s így az ember alapvetően jó. Ezzel szemben a zsidók és a keresztények az Ótestamentumot követik, ami azt tanítja, hogy az embernek két, természetéből fakadó készítése van – az egyik jó, a másik pedig gonosz –, s ezek folyamatosan versengenek, hasonlóan az Isten és Sátán közötti kozmikus küzdelemhez.

E zsidó–keresztény világszemlélet szerint az ember kötelessége, hogy legyőzze a gonosz oldalt. A zsidó teológia kimondja, hogy ezt az ember a Tóra remekül megalkotott szabályainak betartásával képes elérni. A keresztény teológia arra tanít, hogy az embernek, legalábbis tanításként el kell fogadnia Krisztus feltámadását. Az üdvözülés ígérete a halálig egyik esetben sem válik valóra.

A megváltás a Szcientológia vallásban teljesen más, és sokkal közelebbi. Bizonyos keleti vallások hagyományait követve a Szcientológia azt tanítja, hogy az üdvözülés a szellemi tudatosság növelésén keresztül érhető el. A thetán teljes üdvözülése, amelyet a Szcientológiában „teljes szabadságnak” hívnak, a Szcientológia vallási szolgáltatásainak gyakorlásán keresztül érhető el.

Ahogy a Szcientológia gyakorlásával nő az egyén szellemi tudatossága, úgy nő az a képessége is, hogy meghatározza az életre, a lélekre, az örökkévalóságra vonatkozó saját válaszait és megoldásait, s hogy ezeket teljes bizonyossággal ismerje. Végezetül az egyén felismeri, hogy ő egy, a testtől független lélek, s hogy sértetlen emlékezettel és identitással képes túlélni.

első dinamika

második dinamika

A NYOLC DINAMIKA

A Szcientológiának az univerzumból alkotott felfogását átható alapvető és egy-ségesítő tény, hogy az összes életforma – beleértve a thetánt is – elsődleges célja a végtelen *túlélés*. E késztetés oly erőteljes, és így olyanynyira egyetemes, hogy a létezés dinamikai alapelveként vált ismertté. A létezés dinamikai alapelve nyolc különböző részre oszlik, melyeket a „nyolc dinamikának” nevezünk, s amelyek mindegyike a túlélési késztetés egy-egy aspektusát képviseli. Ha a nyolc dinamikát olyan koncentrikus köröknek képzel-

jük el, amelyek egy közös középpontból kiindulva, belülről kifelé haladva egyre nagyobbak, akkor ez így az élet összes elemére vonatkozó növekvő tudatosságot, és az azokban való növekvő részvételt jeleníti meg. Ezek a dinamikák bemutatják a Szcientológiának a kozmoszról alkotott álláspontját.

Az első dinamika az EGYÉN. Ez késztetés az egyénként való létezésre és túlélésre, arra, hogy az egyén önmagá-ként létezzen, s hogy saját maga számára a lehető leghosszabb ideig biztosítsa a legmagasabb szintű túlélést. Itt teljes mértékben kifejezésre jut az egyéniség.

A Szcientológia vallás tantételei

harmadik dinamika

A második dinamika a CSALÁD. Ez késztetés a szexualitáson és a gyermekek felnevelésén keresztül történő létezésre és túlélésre. Ez a kreativitást és valaminek a létrehozását jelenti a jövő számára, s magába foglalja a családot is, mint egységet.

A harmadik dinamika a CSOPORT. Ez késztetés az egyének egy csoportján keresztül történő létezésre és túlélésre egy olyan csoportban, amelyik hajlamos felvállalni saját életét és létezését. A csoport lehet egy klub, a barátok, egy közösség, egy cég, egy társadalmi csoport, egy állam, egy nemzet, de még egy rassz is.

negyedik dinamika

A negyedik dinamika a FAJ. Ez késztetés az egész emberiségen keresztül való, és emberiségként történő létezésre és túlélésre.

Az ötödik dinamika az ÉLETFORMÁK. Ez késztetés a különböző életformákként történő létezésre és túlélésre olyan életformák segítségével, mint az összes emlős, a madarak, a rovarok, a halak és a növényzet, vagy bármi, amit az élet motivál. Ez röviden szólva az összes életforma túlélésére tett erőfeszítés.

A hatodik dinamika a FIZIKAI UNIVERZUM. Ez késztetés a fizikai univerzum létezésére és túlélésére a fizikai

ötödik dinamika

hatodik dinamika

univerzum által, valamint a fizikai univerzum és annak minden egyes összetevője – az anyag, az energia, a tér és az idő – révén.

A hetedik dinamika a SZELLELEM dinamikája. Ez készítetés a szellemi lényként való létezésre és túlélésre, illetve ez magának az életnek a túlélési készítetése. Bármely szellemi dolog – akár rendelkezik identitással, akár nem – a hetedik dinamika körébe tartozik. Ez elválik a fizikai univerzumból, és magának az életnek a forrása. Ez tehát egy arra tett erőfeszítés, hogy a théta thétaként éljen túl.

A nyolcadik dinamika a készítetés a VÉGTELENKÉNT való létezésre és

túlélésre. A nyolcadik dinamikát úgy is hívják, hogy Isten, Legfelsőbb Lény vagy Teremtő, de a korrekt meghatározása: a Végtelen. Ez Minden dolgok „Mindenségét” öleli fel.

L. Ron Hubbard így ír a hatodik, hetedik és nyolcadik dinamika közötti kapcsolatáról:

„A théta univerzum posztulált valóság, s erre számos bizonyíték van. Amennyiben valaki elkészítené ennek a diagramját, akkor egy háromszöget rajzolna, amelynek egy sarkán a Legfelsőbb Lény lenne, a MEST univerzum a másikon, és a théta univerzum a harmadikon. Rövidesen rengeteg kutatási bizonyíték áll

hetedik dinamika

majd a rendelkezésünkre, amelyek lehetővé teszik ezen realitás leellenőrzését. Ezen realitás feltevése valóban jónéhányat megold az emberiség legnagyobb problémáiból...”

Mivel az alapok, amelyeken a Szcientológia nyugszik, az élet összes aspektusát felölelik, a vallást átható néhány alapelv széles körben felhasználható az élet valamennyi aspektusának jobbá tételére. Továbbá az alapelvek nagyszerűen tisztázzák, hogy mi az, ami az ember számára oly gyakran zavaró és rémisztő. A Szcientológián keresztül a személy ráébred arra, hogy az élete és a hatóköre messze túlmutat önmagán. Tudatára

nyolcadik dinamika

ébred, hogy sokkal szélesebb vonatkozásban kell részt vennie az élet eseményeiben. Ezen dinamikák mindegyikének és a köztük lévő kapcsolatnak a megértésével képes lesz a magasabb szintű részvételre, arra, hogy növelje túlélését és részvételét az összes dinamikán.

Tehát egy Szcientológus a dinamikák mentén, kifelé növeli a tudatosságát, a részvételét és a felelősségét, és végül elérkezik a nyolcadik dinamikára, a Végtelenen vagy a Legfelsőbb Lényen keresztüli túléléshez. L. Ron Hubbard szerint „amikor a hetedik dinamika eléri a maga teljességét, az

ember csak akkor fogja felfedezni a valódi nyolcadik dinamikát”.

A LEGFELSŐBB LÉNY

A Legfelsőbb Lényről vagy a végső létezésről valószínűleg legalább annyi elmélet van, mint ahány vallás. A kereszténység az egyistenhiten alapul. A hinduizmus többistenhívő tanítás. A buddhizmus néhány ága nem hisz a Legfelsőbb Lény létezésének egyetlen formájában sem. Ahogyan azt sok hittudós is megjegyzi, a Szcientológia e tekintetben inkább a nyugati vallásokra hasonlít, osztva nézetüket, amely a Legfelsőbb Lényt a mindenség csúcspontjára helyezi.

L. Ron Hubbard szerint az ember, aki nem osztozik a Legfelsőbb Lénybe vetett hitben, nem is igazán ember. Így ír erről:

„A mélyen lezüllötteket és a kihalófélben lévőket kivéve a világtörténelem egyetlen kultúrája sem mulasztotta el megerősíteni a Legfelsőbb Lény létezését. Az empirikus megfigyelés szerint az emberek a Legfelsőbb Lénybe vetett erős és kitartó hitük nélkül kevésbé képesek, etikusak és értékesek önmaguk és a társadalom számára.

...pusztán a megfigyelésre hagyatkozva: a megingathatatlan hit nélküli ember inkább tárgy, mint ember.”

Sok vallás – nevezze bár Jehovának, Istennek, Allahnak vagy bármi másnak – a „mindenható, mindentudó, jótékony, ítélkező, magas követelményeket támasztó” és egyéb, általánosan antropomorf minőségekkel ruházza fel a Legfelsőbb Lényt.

A Szcientológia abban különbözik ezen vallásoktól, hogy nem tesz erőfeszítést arra, hogy leírja Isten pontos természetét vagy jellemzőjét. A Szcientológia minden egyes egyéntől elvárja, hogy a vallásya-

korlaton keresztül saját, személyes következtetésekre jusson mind a nyolc dinamikával kapcsolatban, beleértve Istent is. Így amint az egyén elkezd megérteni az előző hét dinamikát, s azokban egyre teljesebb mértékben vesz részt, megértése a Legfelsőbb Lényvel való kapcsolatáról idővel szintén kialakul.

Ez egy kívánatos megközelítés, mivel a Szcientológiában senkit sem kérnek meg egyetlen hittétel elfogadására sem. Ehelyett mindenkitől elvárják, hogy saját magán – tisztán személyes szinten – ellenőrizze a hittételeket. Egy hittétel – vagy a tudás egy szelete – akkor válik igazzá valaki számára, amikor azt ténylegesen megfigyeli, és megállapítja, hogy az a saját megfigyelésével összhangban van, és valóban igaz. Tehát amennyiben követi a Szcientológia által mutatott vallási utat, az egyén kapcsolatba kerül a Legfelsőbb Lényvel, s ez valóban személyes és egyéni dolog. Ebben a tekintetben a Szcientológia néhány vonatkozásban hasonlít az olyan vallásokhoz, mint az unitárius, és más olyan hittételekhez, amelyek óvakodnak attól, hogy Istent dogmatikusan határozzák meg vagy írják le.

A SZCIENTOLÓGIA ETIKÁJA

A Szcientológia osztja számos vallás abbéli nézetét, hogy egyetlen olyan személy sem válhat szellemileg szabaddá – vagy akár csak sikeressé a mindennapi életben –, akit pusztán önmaga, csak az első dinamikája érdekel. A Szcientológia nézőpontjából vizsgálva az ilyen személy elvesztette a másik hét dinamikára vonatkozó természetes szellemi tudását és felelősségét.

Amint a személy szellemileg egyre tudatosabbá válik a Szcientológián keresztül, elkerülhetetlenül megtapasztalja érdeklődése és felelőssége újraeledését az

élet más területein is. Ahogy tehát az egyén fejlődik a Szcientológiában, általában megerősödik benne a család fontosságának érzése, s kialakul nála a szükséglet, hogy támogassa saját közösségét, és olyan tevékenységekben vegyen részt, amelyek segítik az emberiség egészét. A Szcientológus az ilyen kötelezettséget nem teherként kezeli, s a nyolc dinamikán történő felelősségvállalást saját természetes és szükséges szellemi fejlődésének tekinti.

A Szcientológia azt tanítja, hogy az egyénnek mindig figyelembe kell vennie ezeket a dinamikákat, bármilyen lépés megtételéről is dönt, még ha az látszatra világi, mindennapos ügy is. Az „optimális megoldás” elve a Szcientológia eszméi között a fő pillérek egyike, továbbá ez az egyén magatartását szabályozó standard is. Bármely probléma esetén ez az a megoldás, amely „a legtöbb jót biztosítja a legtöbb dinamikán”.

A nyolc dinamika egymáshoz való kölcsönös viszonya biztosítja az alapot a Szcientológia etikai rendszeréhez. A Szcientológiában etikus magatartásnak azt a magatartást nevezik, amely a leginkább fejleszti az egyént, és részvételét a dinamikák mindegyikén. A legetikusabb tevékenység tehát az, amelyik az összes dinamika túlélését és növekedését elősegíti, a legetikátlanabb pedig az, amelyik a legtöbb pusztítást okozza a dinamikákon, e kettő között pedig számtalan fokozat létezik. Meghatároztuk tehát a jó és a rossz fogalmát, valamint ennek alapján a helyes magatartás rendszerét, amely lehetővé teszi az egyén számára, hogy a lehető legmagasabb szintű túlélést biztosítsa saját maga, családja, a közösség és a társadalom egésze számára.

Az etika egy Szcientológus életében igen fontos szerepet játszik, hiszen ezek a tanítások vezérlik tetteit. Miután helyes magatartásuk kialakításához a Szcientológusok egy viszonyítási alaphoz jutottak,

törekedni kezdenek a becsületes, etikus életre, valamint saját és családjuk létállapota, közösségük, nemzetük és az egész társadalom létállapotának megjavítására. Egy Szcientológus, ha pusztán saját szellemi fejlődésével foglalkozik, nem követi vallását. A Szcientológia tantételei ismételten hangsúlyozzák annak szükségességét, hogy az egyénnek a családja, a szomszédai, a barátai és a társadalom egésze állapotának javítására kell használnia a vallás bölcsességét.

A Szcientológia arra ösztönzi tagjait, hogy a tanult elveket ültessék át a vallás gyakorlatába, és azokat alkalmazva segítsenek másoknak az élet jobbá tételében. Továbbá, a Szcientológia tantételének megfelelően az egyén felelős a közösség javításáért éppúgy, ahogy saját magáért, hiszen a Szcientológus tudja, hogy a saját szellemi üdvözülése függ ettől. A 6. fejezet bemutat néhány olyan tevékenységet, amellyel a Szcientológusok a közösség jobbra tételéhez járulnak hozzá.

AZ ÉLET MEGÉRTÉSE

Mivel egy halhatatlan szellemi lény végső célja, a végtelen túlélés csak úgy érhető el, ha az egyén maximálisra növeli részvételét mind a nyolc dinamikán, felmerül a kérdés, hogy az egyén hogyan teljesíti ezt.

A Szcientológia azt tanítja, hogy a megértés növekedésével a thetán mind a nyolc dinamikán képes növelni részvételét és túlélési potenciálját. A Szcientológia definíciójában a megértés három elem összetételéből áll, ezek: affinitás, realitás és kommunikáció. E három, egymással kölcsönhatásban lévő tényező háromszöggént is ábrázolható, és a Szcientológia Írások részletesen vizsgálják ezt a jelenséget. Az egyes összetevők a háromszög egy-egy csúcsához kerülnek, így létrehozva az *ARK-háromszöget*.

Kommunikáció

Affinitás

Realitás

A Szcientológiában a szellemi jóllét fontos részeként szereplő megértés összetevőit egy háromszögben képzelik el, ami az affinitásból, realitásból és a kommunikációból áll, és amelyet ARK háromszöggént ismernek.

Az első alkotóelem az affinitás. Ez a szeretet vagy vonzódás mértéke. Ez az egyén érzelmi állapota, a szerelem vagy szeretet érzése valaki vagy valami iránt. A második összetevőt realitásnak nevezük, s úgy határozható meg, mint „az, ami létezni látszik”. Alapjában véve a realitás a megállapodás egyik formája. Amiben megállapodunk, hogy reális, az reális. A harmadik összetevő a kommunikáció, a gondolatok cseréje. E három összetevő – az affinitás, a realitás és a kommunikáció – alkotja a megértést. Egymással kölcsönös függőségben vannak – ha az egyik csök-

ken, csökken a másik is; ha az egyik növekszik, megnövekszik a másik is.

Lévén a kommunikáció a három alkotórész közül messze a legfontosabb, megértése és alkalmazása a Szcientológia Írásának tekintélyes részét alkotja.

Egy egyén kommunikációs szintje elsődleges mutatója szellemi állapotának. Amilyen mértékig a személy visszahúzódtott, introvertált vagy nem kommunikál, olyan mértékig lehetnek problémái az életben. A tapasztalat azt mutatja, hogy számos ilyen probléma megoldható lenne egyszerűen a kommunikáció különböző összetevőinek ismeretével, s így az

A Szcientológia vallás tantételei

egyén kommunikációs képességének javításával.

A Szcientológiában a személy szellemi tudatosságának növekedésével párhuzamosan növekszik affinitása, realitása és kommunikációja, és így a megértése is. A Szcientológia azt tanítja, hogy amikor a thetánnak mind a nyolc dinamikán teljes az affinitása, realitása és kommunikációja, akkor teljes megértése lesz az életről, és ezt a teljes szellemi tudatosság követi.

Látható tehát, hogy a Szcientológia hittételei a végső kapcsolatokat célozzák meg; az ember mint szellemi lény viszo-

nyulását az élet és az univerzum összes többi területéhez, s végül, a szellemi létezés magasabb állapotaiba vezető útján keresztül, az ember üdvözülését is. A vallás mélységének és hatókörének teljes körű értékeléséhez fontos megértenünk a Szcientológia legfontosabb és egyedülálló aspektusát: a vallásgyakorlatát, amely a következő fejezet témája.